

Flickan från Syrakusa

Ett luciaspel

Berättaren Ett litet ljus i mörkret, ett enda litet ljus i natten, den minsta lilla gnista, knappt synlig för vårt inre och ändå vänder världen strax före gryningstimmen. Vi fäster våra ögon vid horisonten och våra hjärtan bävar, brinner inför den dag som kommer. Den närmar sig, snart kommer dagen. Halleluja.

1. LUCIASÅNG

Stilla i decembernatten
ser vi som en drömlig syn
hur i vintermörkret speglas
stjärnorna i skyn.

O Lucia, sjung om ljuset
under jordens mörka tid,
sjung om barnet som har kommit,
sjung om julens frid.

Vem kan vända nattens mörker,
föra mildhet till vårt hus,
tända hoppets varma låga?
Vem kan ge oss ljus?

Berättaren Jesus kallade till sig ett barn och ställde det framför dem och sade:

Röst Om ni inte omvänder er och blir som barnen kommer ni aldrig in i himmelriket. *Matt 18:3*

Berättaren Och han sade:

Röst Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall rädda det. *Luk 9:24*

Berättaren Och han sade:

Röst Se på himlens fåglar, de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador, men er himmelske fader föder dem. Och se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag

säger er: inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem.

Matt 6:26a, 28b-29

Berättaren Långt därifrån på Sicilien och runt 250 år senare föds det i en förmögen familj i Syrakusa en liten flicka som får heta Lucia. Hennes far dör när hon fyllt fem och hennes mor, som är sjuklig, vill gifta bort Lucia. Men Lucia har redan valt en annan väg. Utan att berätta det för någon, inte ens för sin mor, lovar hon dyrt och heligt att hon aldrig ska leva med någon man. Sin kärlek vill hon ge till Jesus. Och pengarna för brudgiften som modern sparat till det tänkta äktenskapet, dem vill hon ge till de fattiga.

2. BARNETS LÄNGTAN

Hon var bara ett barn
när hon valde sitt liv
och än visste hon inget om fara.
Vad drev henne dit?
Vilka starka motiv?
Kanske kunde hon inte förklara.
Var det pärlan begraven
i jorden som hon råkat se,
eller undret som finns
bortom orden som nu skulle ske?

Om hon vetat hur priset
för frihet blev satt;
skulle valet ha varit ett annat?
Och hade hon lämnat
sin nyvunna skatt?
Skulle allt vid en tanke ha stannat?
Nej, den glädje Lucia fick smaka
var så djup och stark
och det fanns ingen väg tillbaka
till fastare mark.

Berättaren Jesus sade:

Röst Då blir det med himmelriket som när tio unga flickor gick ut med sina facklor för att möta brudgummen. Fem av dem var oförståndiga och fem var kloka. De oförståndiga hade tagit med sig facklorna men inte någon olja till dem. De kloka hade med sig både oljekrukor och facklor. *Matt 25:1-4*

3. BRÖLLOPSFESTEN

Ett sådant glädjerus det blev,
den finaste av fester,
och var familj fick eget brev
och bjöds som bröllopgäster.
Vi väntar under dans och sång
fast natten verkar mörk och lång,
och rosor bär vi, stora fång,
och salen har vi lövat.

Men kvällen går och det blir natt,
och våra ben har domnat.
Nu tystnar alla muntra skratt,
och plötsligt har vi somnat.
Och stjärnor fyller himlens rund
men vilan varar blott en stund,
en timme blir en kort sekund
för den som sömnen dövat.

Nu kommer den, de väntat på.
Då viskar de fördömda:
Här framme kan vi inte stå
med oljekrusen tömda.
När tiden gick tog oljan slut.
Så skyndar de i mörkret ut
men porten stänges resolut.
Nu gråter de bedrövat.

Jag vill få vara en av dem
som står i vita kläder
när Jesus kommer till sitt hem
och över tröskeln träder.
Slut upp, ni jungfrur, ställ er här
och lys för brudens hjärtanskär.
Sätt eld på facklorna ni bär,
och sjung som ni har övat.

Berättaren Lucias giftermål närmar sig alltmer. Hon gör allt för att skjuta upp dagen. Modern bär på en sjukdom som aldrig blir bättre. Hon går till sist med på att följa sin dotter till Catania och helgonet Agathas grav för att där be om ett tillfrisknande. Kanske ska ett under ske och modern helas.

4. PILGRIMSVANDRINGEN

Två vandrare drar
genom skogar och berg
– Lucia går med sin mor –
som fått genom himlen sin
skimrande färg.
– och deras förundran blir stor. –

De söker sin väg
längs ett brusande hav
– Lucia går med sin mor –
där folk genom tiderna
funnit sin grav.
– och deras förundran blir stor. –

De vandrar i dalar
och blommande fält.
– Lucia går med sin mor –
Där möter de välstånd
och tärande svält.
– och deras förundran blir stor. –

Så når de till pilgrimens
hägrande stad
– Lucia går med sin mor –
och allting ska ske
som hon längtande bad.
– och deras förundran blir stor. –

Berättaren En kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år kom bakifrån mot Jesus och rörde vid tofsen på hans mantel eftersom hon tänkte: »Får jag bara röra vid hans kläder, så blir jag hjälpt.« Jesus vände sig om och fick se henne och sade:

Röst Var inte orolig, min dotter. Din tro har hjälpt dig. *Matt 9:22b*

Berättaren Och från det ögonblicket var hon frisk.

5. HELANDET

Lågmält hörs Lucia stamma:
Du, vårt allra sista hopp,
O Agatha, ge åt mamma,
läkedom till själ och kropp!

Hjälparen som Kristus sänder
rör vid moderns brustna hud,
där hon står med knäppta händer
i förundran inför Gud.

Men Agatha svarar stilla:
Varför ber du mig om stöd?
du kan hjälpa själv, du lilla,
Gud har sett ditt hjärtas nöd.

Nu har hennes hjärta veknat,
flickans längtan kan hon se.
Moderns motstånd har förbleknat:
Dotter, må din vilja ske.

Du gav hjälp i alla lägen,
gjorde allt som jag befallt.
Jag vill följa dig längs vägen,
jag vill stödja dig i allt.

Berättaren Modern, uppfylld av undret, lovar Lucia att hon inte ska behöva
gifta sig. Pengarna för hemgiften kan i stället ges till de fattiga.
Jesus sade:

Röst De fattiga har ni alltid bland er, men mig har ni inte alltid. *Matt 26:11*

6. I FÄNGELSET

Högt i staden vaktar hundar
över hus och citruslundar.
Men i mörka källargångar
plågas Syrakusas fångar.

Det är då som något händer:
Se, en flicka skyndar ner
genom Syrakusas gränder
bort till fångarnas kvarter.

Det var här de fick sin boning.
Amnesti har ingen fått,
som har vädjat om förskoning.
De ska sona sina brott.

Som en ljusets drottning är hon,
överfyllda korgar bär hon:
vin, oliver, varma rätter,
frukt och bär på glasassietter.

Hungern skär i deras kroppar
när de under tystnad doppar
brödet, som de fått till natten,
i en mugg med smutsigt vatten.

De som götts med ruttna rester
och som mötts med hårda ord
ska i natt bli hedersgäster
vid ett sällan skådat bord.

Berättaren Lucia anmäls och fångslas. Hon döms att verka på en bordell.
När oxkärran ska köra iväg med henne står kärran som
fastfrusen i marken och går inte att röra. Befallningen blir då
att hon ska brännas eller dödas med svärd. Men i det längsta är
Lucia omsluten av gudomligt beskydd. Döden når henne inte
innan hon fått ta emot färdkost inför sin död.

7. MARTYRIET

Nalkas slutet för Lucia?
Finns där en som kan befria?
Den som trotsar våld och makt,
hon bör vara på sin vakt!

Men då händer något märkligt,
allting syns med ens överkligt:
Trots sin alltför lätta last
sitter spannet hjälplöst fast.

Mannen ryter, kränkt och galen:
Hon ska tas till domarsalen.
Låt oss pröva om hon skyr
sluta livet som martyr.

Döda henne, ropar kören
och den onda guvernören
kväser hennes sista hopp,
samlar ved runt hennes kropp.

Ren och ljuvlig, som en lilja?
För att kuva hennes vilja
ska hon föras sent en kväll
till en ökänd stadsbordell.

Elden får han ej att brinna,
kokar olja som ska rinna
nerför hennes bara bröst.
Det ska tysta hennes röst!

Låt oss se, nog hjälper Herran!
Oxarna får köra kärran,
när hon reser på turné
under folkets hån och spe!

Ännu når hon inte slutet
men soldaten lyfter spjutet
som hans förman har befallt,
för att göra slut på allt.

Berättaren Men ännu har det sista inte hänt. Nu öppnas himmelrikets port på glänt och uppför vägen till Lucia skyndar prästen. Det dukas upp i himlarna och hon är gästen. Vad gör det nu att hela folket står och vrålar? Lucia ser mot himlen, hennes ögon strålar. Hon får som reskost för sin sista färd det bröd, som räcks oss från en annan värld.

Berättaren Då ska Herren säga till Lucia:

Röst Jag var hungrig och ni gav mig att äta, jag var törstig och ni gav mig att dricka, jag var hemlös och ni tog hand om mig, jag var naken och ni gav mig kläder, jag var sjuk och ni såg till mig, jag satt i fängelse och ni besökte mig. *Matt 25:35–36*

Berättaren Och Lucia ska svara:

Röst Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig mat, eller törstig och gav dig att dricka? När såg vi dig hemlös och tog hand om dig eller naken och gav dig kläder? Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och besökte dig? *Matt 25:37–39*

8. LUCIA INFÖR KRISTUS KONUNGEN

Med förundran ser Lucia
på sin Frälsare och vän.
Allt som hände bleknar undan
som en dröm för länge sen.

Det är då som Jesus säger:
Allt som du har gjort för dem
som är fängslade och sjuka,
svälter, törstar, saknar hem.

Och hon frågar, fylld av bävan:
Såg jag verkligen din nöd?
Har jag någonsin sökt upp dig?
Fick du smaka av mitt bröd?

Det är mig som du har tjänat
i det goda som du gjort.
Kom, Lucia, ser du festen
bakom bröllopsalens port!

Berättaren Och Jesus sade:

Röst Kom, ni som har fått min faders välsignelse, och överta det rike som har väntat er sedan världens skapelse. *Matt 25:34b*

9. ADVENT

Kanhända ljusen
i Lucias krona
är tecknet för en
himmelsport på glänt.
Han som kom hit
att läka och försona,
han möter oss igen.
Det är Advent.

Kan väl det röda band
hon bär runt livet
ha fått sin varma färg
av hennes blod?
Är det det tecken
som har blivit givet
för hennes trofasthet
och djupa mod?

Kan alla de
som kläs i ljusa kläder
få minna om
Lucias vita dräkt,
ge bilden av hur folk
från alla städer
ska bli en enda
helig mänskosläkt?

Och stjärnorna
som glimmar under natten,
är det från himlen
som de fått sin glans?
Vi anar leken,
sångerna och skratten
när rymden jublar
i en kosmisk dans.

Nu är han här,
den skönaste i världen,
han kommer hit
där lammen går i vall.
Vår Gud som format jorden
och som bär den
blev Frälsaren
som föddes i ett stall.

Församlingsagendan får fritt mångfaldigas vid uppförandet av
Flickan från Syrakusa – ett luciaspel av Bertil Murray och Maria Löfberg.
Övrig användning av texterna får inte ske utan tillstånd från upphovspersonerna.

WESSMANS MUSIKFÖRLAG

www.wessmans.com order@wessmans.com Telefon 0498-22 61 32